

ПРЕДГОВОРЪ

Едва ли настоящата книга-паметникъ е само изразъ на дълбока почитъ и възторгъ предъ подвига на ПЪРВИТЪ. Едва ли тя е само свѣтълъ поменъ за безсмъртнитѣ синове на Сливенъ, които дадоха голѣмото си сърдце за родъ и родина. Днесъ — въ дни на духовна покруса, на безвѣрие, на липса на здравъ народенъ идеалъ и силни човѣци, тая книга израства като символъ, като тревожно предупреждение: съвременници, забравихте ли подвига и свѣтлото знаме на Хаджи Димитъръ, Чинтуловъ, Панайотъ Хитовъ и на всички онѣзи, за които свобода, просвѣта, култура, честь, родна земя бѣха свещени думи? Не ви ли плаши укорътъ на тия мжченици, оставили кости по чукари и зандани!

Днесъ стиховетъ на Чинтулова: „Стани, стани, юнакъ балкански, отъ сънь дълбокъ се събуди“ — не добиватъ ли нова смисълъ? И азъ виждамъ — толкова години следъ Освобождението — новия подвигъ на сливенци въ тая книга: да приобщатъ безпжтната ни съвременность къмъ живитѣ идеали на Възраждането ни.

СИРАКЪ СКИТНИКЪ